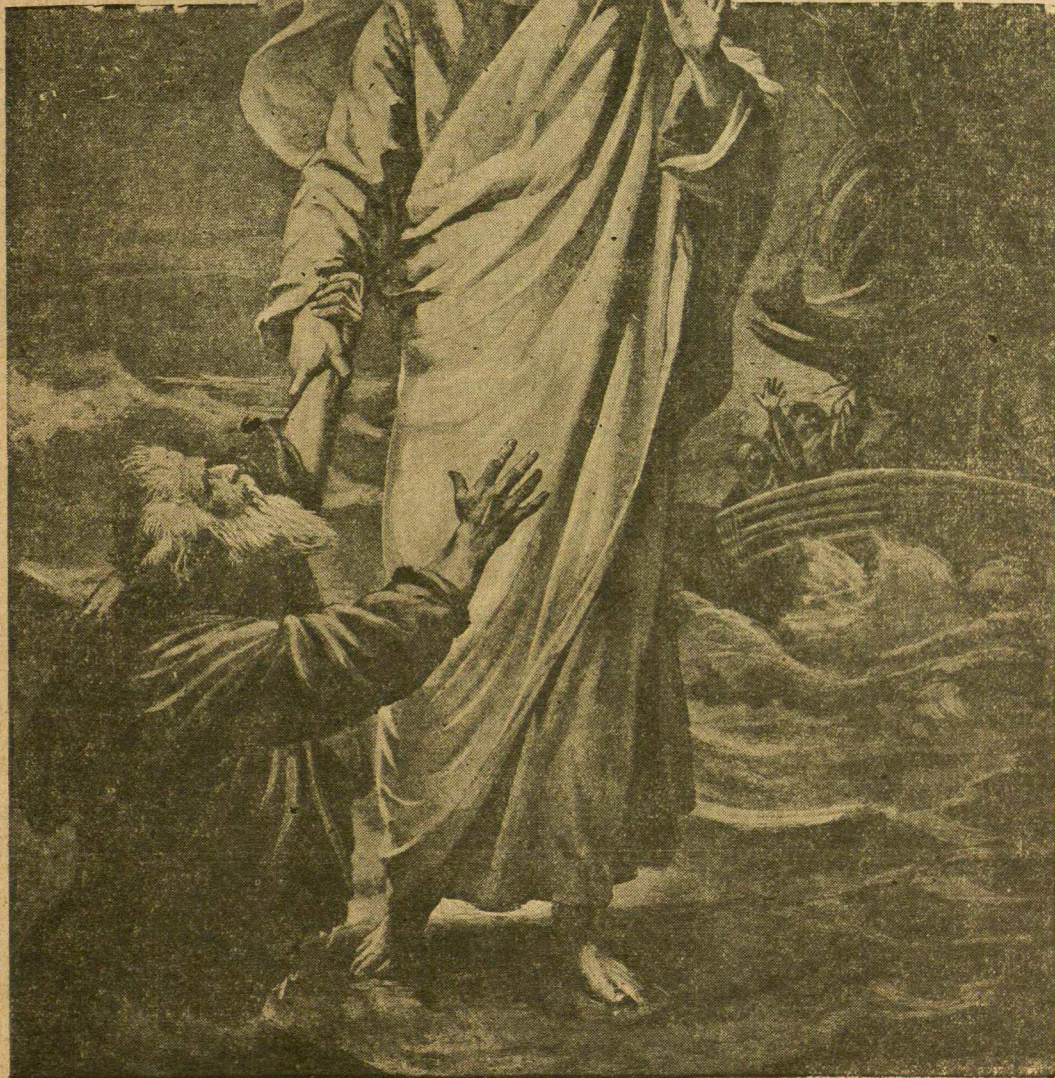

LAIVAS

No. 16. Metai X

Balandžio-April 12, 1930

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

VERBŲ SEKMADIENIS.

Evangelija

MAT. 21, 1—9.

NUO metu, kada jie prisiartinio prie Jeruzalės ir atėjo į Betphagę prie Alyvų kalno, tuomet Jėzus siuntė du mokytinių, jiedviem sakydamas: Eikite į miestelį, kurs ties judum, ir tuojau rasita pririštą asilę ir su ja asilaite; atriškite ir man atveskite ir jei kas judum ką nors tartų, sakykita, kad jų reikia Viešpačiui, ir tuojau juos paleis. Visa gi tai atsitiko, kad įvyktų, kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Sakykite Siono dukteriai. Štai, tavo karalius tau ateina romus, sėdėdamas ant asilės ir ant pajungiamosios asilaičio. Nuėjusiu du mokytinių padarė, kaip Jėzus jiedviem buvo įsakęs.

Jie atvedė asilę ir asilaite, uždėjo ant jų dviejų savo rūbus ir užsodino jį ant viršaus. Labai didelė minia tiesė savo drabužius ant kelio; kiti gi kirto medžių šakas ir klojo ant

Lekcija.

PILYP. 2, 5—11.

ROLIAI: Turėkite savyje tokius jausmus, kokius turėjo Kristus Jėzus. Jis esme būdamas Dievas nelaikė išplėsimu pabūti lygus Dievui; bet jis pats save ištuštino, prisiimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršujine išvaizda rastas kaip žmogus. Jis pats save pasižemino, pasidaręs paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžius. Todėl ir Dievas išaukštino jį ir dovanojo jam vardą, viršesnę už visus vardus, kad Jėzaus vardu prikauptų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbėj.

kelio. Ėjusios priešakyje ir paskui sekusios minios šaukė sakydamos: Osanna Dovidui Sūnui! Pagirtas teisie, kurs ateina Viešpaties Vardan!

VIENUOLIŲ PASIAUKOJIMAS ŠV. JĖZAUS ŠIRDŽIAI.

Savo neribotame gailestingume, o Švenčiausioji Jėzaus Širdie, teikis pasirinkti mane sau už sužadotinę. Atsilyginant už tokią laimę, visiškai pasišvenčiu Tavo tarnybai. Priimk dabartį ir kiekvieną mano

gyvenimo valandėlę; aukoju visas mano mintis, darbus, džiaugsmus ir skausmus. Įkvėpk mūsų Kongregacijai maldos, ištikimybės, savęs išsižadėjimo ir meilės dvasią. Suteik visiems nariams malonę gyventi vienybėje su Tavim ir maitintis Tavo meile, kad tokiu būdu galėtume paveldėti Tave amžinai danguje. Amen.

Kristus Kryžiaus Paslaptis.

Buvo laikai, kada kryžius buvo tik priemonė bausti didžiausiems nusikaltėliams. Pas senovės žydus kam norėta atimti ant visados geras vardas ir padaryti, kad tą vardą sektų visų prakeikimas, tai tokį asmenį bausdavo mirtimi ant kryžiaus.

Taip žydai, kurie neapkentė Jėzaus Kristaus, ieškojo Jam kryžiaus bausmės. Jie manė, kad numarindami Kristų ant kryžiaus kaip piktadarį, Jo vardą padarys prakeiktą ant amžių ir atstums nuo Jo visus žmones.

Kada Jėzus Kristus, nešdamas kryžių ant kalno Kalvarijos, alpo ir puolė, žydai nusigando. Juos ėmė baimė, kad Kristus numirs kelionėje o ne ant kryžiaus. Tuomet nebūtų išsipildę jų žiaurūs troškimai. Jie privertė Simoną Cirenietį padėti nešti kryžių. Jie lengvino Jėzui kelionę, kad Jį žiauriau nukankintų ant kryžiaus.

Žydų geidimai išsipildė, bet ne visi: Kristus mirė ant kryžiaus, bet tuomi Jo vardas ne tik neliko pažemintas, bet ir pats kryžius, buvęs bausmės priemonė, liko pagarbos dalykas.

Nuo to laiko ir prasidėjo "Kristaus Kryžiaus Paslaptis."

Kristus pasakė, kad "kada Jis bus paaukštintas nuo žemės, patrauks visus prie savęs." Tai pildėsi ir pildosi. Milijonai ir milijonai žmonių palinko prie Kristaus. Jie garbina Jį ir gerbia Kryžių.

Nekuriems žmonėms kryžius yra visokiausio mokslo, o itin dorybių mokslo versme. Keno tik širdis yra persigėrus meile, tas mėgsta skęsti Kryžiaus paslapyje.

Pavyzdin, Šv. Pranciškus Asizietis liuosai pasivergė save Kryžiui, tam nuolatiniam skelbėjui meilės Dievo Sūnaus, kenčiančio ir mirštančio, kad atpirktų žmoniją, paskendusią doriniam supuvime.

"Ai, aš matau, kalbėdavo jis, kad išmintis slepiasi toje paslapyje. Tik meilė leidžia ten save matyti. Galybė pasislėpė: pati savęs susigėdo. Tik meilė, besiliejanči srovėmis: intencija, valia, viskas buvo meile, meile, kuri sujungė žmogų ant visados su Švento Kryžiaus medžiu."

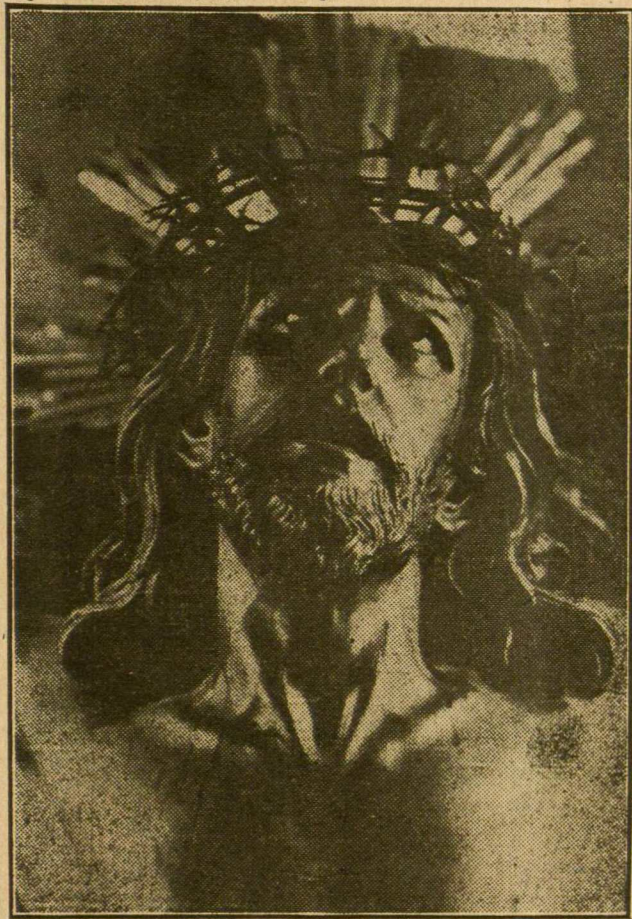
Šv. Pranciškus Kryžium kvėpavo. Viešpaties Kančia buvo beveik vienatinis jo mąstymų dalykas. Jis sekė savo mintimi visą kančią nuo pradžios iki pabaigos. To negana. Jis žengdavo į Išganytojo širdį, stengdamasis ją suprasti. Jug ten, toje dieviškoje širdyje, slėpėsi tos visos kruvinos dramos paslaptis.

Kryžius šventiesiems buvo ir yra knyga, kurioje jie rado visokį mokslą, garbę, džiaugsmą, saldųbę. Savo sopuliuose ir varguose ten jie rasdavo stiprybę. Buvo šventųjų, kurie išsireiškė "kentėti, kentėti ir mirti," o kiti dar toliau siekė: "kentėti ir nemirti."

Paprastam krikščioniui šie dalykai yra nesuprantami, nes kryžiuje, kentėjimų simbole, yra paslaptis. Ta paslaptis nėra neprieinama. Jos negali rasti puikios širdies mokslinčiai. Jos negali suprasti sugedusių širdžių asmenys, bet ji pati atsidaro nuolankios, kūdikiškos širdies prasiokėliams. "Šio pasaulio neišmanėlius išsirinko Dievas, kad užgėdintų išmintinguosius."

Katalikų Bažnyčia išpažįsta tą Kryžiaus paslaptį. Ji ją gyvena. Dievas jai to kryžiaus nesigaili. Nes tik per kryžių einama į garbę. Gi Dievas visiems tikriesiems Kristaus išpažintojams skiria didžią garbę pas save. Prie tos garbės veda visus per kryžiaus paslaptį. Vadinasi, tuo pačiu keliu veda, kuriuo ėjo Jėzus Kristus ir įėjo į savo garbę.

Bet Jēzus Tylējo.

Jēzus prieš Kaipā.

Pagaliau atėjo du netikru liūdininku ir tarė: “Šitas sakė: Aš galiu sugriauti Dievo bažnyčią ir po trijų dienų vėl ją atstatyti.”

Tada atsistoja vyriausias kunigas ir klausia Jėzų: “Tu į tai nieko neatsakai, ką šitie prieš tave liūdija?”

Bet Jēzus tylėjo. (Mato 26.)

Nešvarus vieno miestelio užstatų namams. Už ilgo stalo sėdi šeiminkas, no-

simi visai panašus į vanagą. Prieš stalą stovi vienintėlis interesantas, baisiai neramus, ant pečių užsimetęs platų apsiausmainyti?

— Gal galėtumėte man banknotą išta.

— Gerai. Kokiais?

— Duokite visus po vieną franką.

Šeiminkas drebančiomis rankomis atskaitė pinigus ir banknotą užrakino geležinėje spintoje.

— Ar čia mūsų niekas neužtikis?

— Ir ką daugiau?

— Niekas!

Interesantas ištraukė iš po apsiausto blizgantį daiktą.

Kupka!

— Kaip gaila, kad sidabrinė, ne auksinė.

— Maža bažnytukė, kur ten rasi brangių daiktų. Kiek man už ją duosi?

— 20 frankų.

Šeimnininkas kupką nuperka ir iš džiangsmo trina rankas. Po valandėlės kupka jau buvo sutirpyta.

Sekančią dieną laikraščiai pranešė: “Apiplėšė bažnyčią. Vagis išlaužė cimboriją, šv. Sakramentą iškratė altoriaus, o kupką išsinešė. Nėra jokių pėdsakų.”

Nors žmonėms liko nežinoma, bet Jėzus žinojo, tačiau Jis tylėjo, kaip anuomet prieš Kaipą.

— o —

Tamsioje bažnytėlėje kunigas, sėdėdamas klausykloje, kalba: “Ego te absolvo — Aš tave išrišu iš tavo nuodėmių.”

Kunigas daro kryžiaus ženklą, ir nuo klausyklos pasitraukia žmogus sąžine dar juodesne kaip pirmiau, nes ne viską pasakė. Jis užtylėjo vieną...

Prie altoriaus kunigas, rodydamas Ostiją, sako: “Ecce Agnus Dei. Štai Dievo Avinėlis.” Žmonės mušasi į krūtinę ir visa širdimi taria: “Viešpatie, nesu vertas.” Tą patį daro ir tas, kuris ką tik užtylėjo vieną... Ir Jėzus per kunigo rankas įėjo į nusidėjėlio širdį. Jėzus tyli, kaip anuomet tylėjo prieš Kaipą.

— o —

Nedidelis svarus namelis.

Viduj prie židinio stovi moteriškė. Vargai, liga, rūpesčiai ir skausmai pabalino jos plaukus, palenkė jos tiesų liemenį. Tris vaikučius jau priglaudė juodoji žemėlė. Du kitoj šalyj. Vienas nepagydo-

mai serga. Vyras girtuoklis, ištvirkęs.

Štai jis jau pareina.

— Ar pietūs išvirti? Tur būt jau vėl buvai nulėkusi į bažnyčią? Verčiau manimi ir vaikais rūpintumeis.

— Nurimk, tėve, viską tuoj paruošiu. Štai laiškas nuo Jono.

— Verčiau Jonas būtų atsiuntęs porą šimtukų, kaip čia parašęs “Mylimieji Tėveliai.” Juk žino, kad neturime ko valgyti. Tai vis tavo, motin, auklėjimo vaisiai.

Moteriškės akyse ašaros. Bet ji jau vakar Jėzui, priėmusi Jį šv. Komunijoje, pradžėjo: kentėti ir nesiskųsti. Ir ji tyli, kaip anuomet Jėzus prieš Kaipą.

— o —

Toli nuo pasaulio triūkšmo — Vienuolynas. Menkoje lovoje guli jaunas vienuolis. Jį kankina baisus karštis. Jis taip sumenkėjęs, taip silpnas. Jis čia stiprus atėjo, ieškodamas ramybės tarp baltų vienuolyno sienų. Jo pasiryžimas buvo dirbti ir dirbti, kovoti ir kentėti, “kad visa būtų viena.” Bet dabar? Jau sveikata nebegriš. Vienuolynas gi nėra prieglauda ar ligoninė. Ir jis vėl turi grįžti pasaulin. Ir ten? Iš jo visi juoksis ir pirštais badys: jis buvo vienuolyne, jis yra...

Ir spaudžia jo krūtinę baisus skausmas. Tačiau jis nesiskundžia, bet nuolankiai ant savo pečių priima tą kryžių, kurį jam uždėjo jo Mokytojas. Jis tyli, kaip anuomet tylėjo jo Mokytojas prieš Kaipą.

— o —

Bet kitados ateis Išganytojas kaip visagalis ir teisingasis Teisėjas ir, sėdėdamas debesų soste, tars po kairei stovintiems: šalin nuo manęs prakeiktieji į amžiną ugnį. Tie gi, kurie buvo kantrūs ir ramūs eis į amžinosios laimės karalystę.

Vertė K. Zajančkauskas, M. I. C.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*
(Taša).

Tais pranykstančiais mažos vertės žibučiais užsiėmusios sielos sugadina visai savo dvasią, net nesurasdamas gana laiko pamąstyti apie amžinuosius. Tuomet atvėsta valia prie tikybinių dalykų, pažeidžiama sąžinė ir žmogus grimsta į dvasinį *tinginį*. Iš šių žymiausių ydų kyla visų žmonių niekšystės, nuodėmės. Jomis remiasi nedorų žmonių gyvenimas. Be saiko save mylėdami prieina prie to, jog ima neapkęsti geriausio savo Tėvo, buities ar gyvybės Davėjo, Dievo.

K o d ė l r e i k i a n e a p k ė s t i n u o d ė m i ū ? Nes jomis žmogus nusikalsta geriausiam Dievui ir sau paruošia amžiną nelaimę. Tos septynios didžiosios nuodėmės, kurios milijonus žmonių amžinai pavergia pragaro slibinui, turi būti nugalėtos pamaldžiojo žmogaus širdyje. Negalime tarnauti IV. Dievui ir velniui. Dievui tarnaujame Jo šventą valią vykindami, jeigu pasipriešiname Dievo valiai, — patenkame piktosios dvasios vergjon.

Šv. Jono apreiškime randame vaizdžiai apsakytą nuodėmės slibiną, kuris trečdalį angelų pavertė velniais: „kitas ženklas buvo matomas danguje: štai didelis rausvas slibinas, turįs septynias galvas ir dešimtį ragų, ir ant savo galvų septynis vainikus. Jo uodega vilko trečią dangaus žvaigždžių dalį ir metė jas žemėn.“ (Apr. 12, 3-4).

Nusidėjėlių gyvenimas yra sunkus, jų keliai nedorybėmis pažymėti. Šv. Antoninas (*Summa* p. 1. tit. 5, c. 3, §1) gražiai paaiškina Išminčiaus žodžius „vaikščiojame sunkiais keliais“ (Išm. 5, 7), sakydamas: „Septyni yra sunkūs keliai: kalnuoti išdidžiųjų; erškėčiuoti godžiųjų; klampūs palaidųjų; tamsūs pavyduolių; griausmingi piktųjų; brangūs išsilepinusiųjų; nuobodūs tinginių.“ Visi nusidėjimai temdo žmogui protą, silpnina valią, traukia bausmes, įžeidžia Dievą. Nuodėmė — tai

didžiausia žmogaus nelaimė. Jos vengti reikia visomis jėgomis. Velyk mirti, negu subiaurinti savo sielą nuodėme, nes nuodėmė didesnė yra nelaimė už pačią mirtį.

P r i e š i n g i e j i v e i k s m a i. Kaip ydos įsigali sieloje nuodėmingais veiksmais, taip jos nugaliamos priešingais veiksmais. Prieš visas ydas bendrieji veiksmai yra šie:

1. tobulas savęs pažinimas. Jisai parodo visas, net slapčiausias ydas.

2. Vos tik pajusi pagundą į blogą, tuč tuojau pasipriešink, nesiderėk ir neatidėliok. Tomas Kempietis mokina: „reikia budėti, ypač pagundos pradžioje, nes tuomet yra lengviau priešą nugalėti, jei niekaip neleidžiame jam įeiti pro mūsų proto duris, bet už durų, vos pradės dunksnoti, jį pasitiksime.

Nes iš pradžios paprasta mintis, paskui stipresnis atjautimas, toliau pamėgimas ir pagėidimas, pagalios sutikimas. Taip palengva piktas priešas visai įeina, jei iš pradžios jam nesipriešini.“ (Apie Kristaus Sekimą 1 kn. 12 sk. n. 4). Pagunda veikia kaip ugnis: neužgesysi iš karto — sudegins tave.

3. Nepraleisk dienos be apsimarinimų. Negali jų daug daryti, tai bent daryk kai kuriuos, ypač sąžiningai savo pareigas eidamas, daug dirbdamas ir nuoširdžiai melddamasis. Be apsimarinimų praleista dienele, tai veltui praleista, be naudos. Nebijok pakelti sunkenybių už save, nes daug didesnių iškentėjo Kristus už tave.

21. Puikybė.

K a s y r a p u i k y b ė, arba išdidumas? Yra tai neteisingas noras save išaukštinti. Tasai noras ir polinkis prie išdidumo nėra teisingas, nes nesuderinamas su sveiko proto nurodymais. Kadangi prigimtinius žmogaus polinkius tvarko protas, tai nukrypimai nuo protingumo bus ydos. Tai geriau suprantama su polinkiu valgyti; jis yra prigimtas mums. Bet kiekvienas nukrypimas nuo teisingo proto nu-

rodymo: ar per mažai valgant, ar per daug valgant, sudaro neprotingą veiksmą. Savygarbos polinkis yra žmogui prigimtas. Jei žmogus nei kiek savęs negerbia, tada nei kitų negerbia ir pasidaro niekšas; jeigu-gi per daug ieško sau neužsitarnautos pagarbos — pasidaro išdidus, įpuola puikybėn.

Išdidusis ieško visame sau garbės, užtat jo nusikaltimai prasideda puikybėje. Iš puikybės kyla visi nusidėjimai, nes puikybė yra nuodėmių pradžia. Ji pasireiškia dvejopai: 1. arba žmogus ieško ir be tvarkos geidžia save išaukštinti ir tada kiekvienas nusikaltimas prasideda puikybėje; 2. arba žmogus iš puikybės ima nekęsti Dievo. Toji neapykanta pas išdidųjį būna dvilypė: a) tikrai neapkenčia V. Dievo ir tai rodydamas tyčia nusikalsta Jo įsakymams; b) savo širdies blogume palinkęs yra V. Dievo nekęsti. Ir šiuo žvilgsniu puikybė yra visų nuodėmių pradžia. Kadangi nusikaltimus apreiškia Dievo valiai sudaro žmogaus laisvos valios veiksmai, priešingi V. Dievo valiai, tai nusidėjimų šaknis glūdi bloguose palinkimuose, o nusidėjimų pradžia — puikybėje.

Laisvos valios veiksmai šiuo žvilgsniu yra du, 1. intencija ir 2. įvykinimas. Intencija duoda kryptį ir tikslą. Tikslas siekia laikinųjų gėrių. Jų trokšta išdidusis įsigyti, kad turėtų kuomi didžiuotis. Ir šiuo atveju puikybė yra kiekvienos nuodėmės pradžia. Kitaip yra su įvykinimu norų. Turtai — geidimų tikslas. Godumas jų — visų (blogybių) šaknis.

Aiškumo dėlei įsivaizdinkite, jog matote jums gerai pažįstamą puikuolį. Įsigilinkite į jo mintis ir pasielgimus. Jisai vien save gerbia. Nuolatos kalba apie save; savimi sužavėtas; jo širdis daugiau neieško Dievo; niekam jis nenori nusilenkti, nei tarnauti; puikuolis norėtų, kad jam pats Dievas tarnautų, o ne jis V. Dievui. Puikybės apimta siela ieško vien savo norų patenkinimo, visai nepaiso Dievo valios ir todėl visos nuodėmės prasideda puikybe.

Puikybė sieloje dažnai pasireiškia įvairiomis ydomis. Iš puikybės kyla tuščios garbės

ieškojimas, panieka, išdidumas ir pagarbos troškimas, nudavimai, kitų smerkimas, neapykanta su visomis savo išdavomis.

P u i k y b ė s y d a pas pamaldžias sielas pasireiškia sekanciais būdais.

1. Išvidinis nepasitenkinimas, jog Dievas jų neišklausęs, ar kad per mažai V. Dievas atlyginęs už padarytus nuopelnus.

2. Tuos nepasitenkinimus ima reikšti žodžiais, pasiguodžiant ar ieškant kitų žmonių pritarimo tai jų klaidingai nuomonei.

3. Nori visur pasirodyti, visus nustebinti ir vadovauti kitiems, ypač dvasiniuose dalykuose.

4. Nenusileidžia svetimai nuomonei ir aštriai kritikuoja dvasios vadovą, nes tariasi geriau išmanęs tuos dalykus už visus kitus žmones.

5. Dvasioje liūdi, jog kitiems pavesta atlikti žymios pareigos, o ne jiems.

6. Visus teisiai, apkalba ir smerkia diktatoriškai.

7. Su pamėgimu pasakoja apie savo garbingus prietikius, visur iškeliant savo asmens kilnumą.

Visos šios puikybės ydos gali įvairiai reikštis pas pamaldžius žmones. Pas vienus tos ydos labai nežymios, o pas kitus aiškiai pastebiamos; pas vienus pridengtos yra tos ydos artimo gerove, pas kitus aiškiai prasimuša savygarba ir savoji nauda. Puikybės ydos yra apipynusios žmogų šimtais nuodėmingų siūlų, rišančių žmogaus širdį prie žemės, prie savo asmens, o kliudančių sielai pakilti nuoširdžios maldos sparnais prie V. Dievo.

(Bus daugiau).

VIEŠPATIES JĖZAUS PAŽADĖJIMAS.

Viešpats Jėzus pažadėjo šv. Margaritai laiminti tiems namams, kuriuose bus išstatytas jo Širdies paveikslas: 1. Aš atnešiu ramybę į jų šeimas. 2. Aš palaiminsiu namams, kuriuose bus viešai laikomasi ir garbinamas mano Širdies paveikslas.

Teresė Niumaniūtė.

(Stigmatizuota Mergelė).

(Tąsa).

Kalėdų Vigilija 1926 m. buvo penktadienyje. Niumanų šeimyna, išskyrus Teresę ir jos tėvą, buvo išėjus bažnyčion klausyti vidurnaktinių "Bernelių Mišių." Teresė, po penktadienio regėjimų labai nusilpus, gulėjo ant savo kentėjimų lovos. Niumanas, apmąstydamas Išganytojo Gimimo linksmąją naujieną, ramiai sėdėjo, budėdamas prie savo dukters lovos. Staiga, kuomet kunigas per Mišias tarė žodžius, kuriais parkvietė Dieviškąjį Kūdikį ant altoriaus, Teresės džiaugsmas pasidarė begalinis.

Mat, jos ausis aiškiai pasiekė angelų koro garsai "Gloria in excelsis Deo." Tai pripildė didžiausiu džiaugsmu. Džiaugsmas išėjo iš ribų, kuomet jai pasirodė malonus Kūdikis-Dievas, su ištiestomis rankomis ateinąs debyse, simpatyngai besišypsąs jai. Išrodė, kad jos susilpusi prigimtis neatlaidys džiaugsmo didybės.

Apriškimo Šv. Paneli dienėje, penktadienyje, kovo 25 d., 1927 m., tuojaus po regėjimo Jėzaus Kančios sekė regėjimas Palaimintosios Dievo Motinos. Ji ją regėjo taip: Švenčiausioji Panelė, mėsvoose drabužiuose, klupo, susidėjus kryžium rankas ant krūtinės. Prieš ją guli atidarytas raštas, sena knyga, tikriausiai Šv. Raštas, kurio žodžius Ji svarstė. Tuom tarpu šviesa, neapsakomai aiški, apšviečia kambarį. Šviesa buvo apjakinanti, bet Teresė galėjo į ją žiūrėti. Ėjo pasikalbėjimas tarp Šv. Panelės ir balso, kuris aidėjo iš šviesos. Teresė negalėjo suprasti, kad buvo kalbama, bet ji pastebėjo,

kad Švenčiausioji Panelė kalbėjo labai mažai.

Kunigas Dr. Wutz, Eichstacct'o Universiteto Teologijos ir Filologijos profesorius, buvo paskirtas tyrinėti Teresės regėjimų tikrumą. Vieną kartą Dr. Wutz pasakė keletą sakinių Rytiečių (Azijos gyventojų) kalbomis, klausdamas Teresės, ar ji girdėjo panašių kalbų savo regėjimuose. Ji atsakė negirdėjusi. Galutinai, Dr. Wutz pavartojo Aramaišką kalbą, kuri buvo vartojama Kristaus laikais Palestinoje.

"Taip, taip," sušuko ji šypsodamasi, "tokių žodžių aš girdėjau." Bet, ji pridūrė, jūsų žodžiuose ko-ne-ko dar trūksta."

Tai buvo tiesa. Iš tikrųjų, Dr. Wutz'o pasakymas nebuvo pilnas. Tas pagavimas Rytinių kalbų, kuomet eina aiškinimas žodžių, jos girdėtų regėjime, aiškiausiai įrodo jos regėjimų tikrumą.

Paskutiniai Septyni Kristaus Žodžiai ant kryžiaus taip pat buvo aiškiai Teresei girdimi. Dr. Wutz kartojo jai tuos žodžius įvairiomis tarmėmis. Ji kratė galvą, pažymėdama kad to negirdėjusi. Pavartojus aramaišką tarmę, ji tuojaus ją pripažino. Jos veidas tuomet nušvito ir ji su džiaugsmu ištārė: "Taip, panašiai tie žodžiai skambėjo."

Tas jos žinojimas kalbų ir jų atskirimas vienos nuo kitos tildo didžiausius jos kritikus ir sumaišo juos. Norėdami visus įvykius su Terese aiškinti prigimtais būdais, negali rasti būdų išaiškinti, kaip tai paprastai, nemokytai kaimo merginai galėjo ateiti žinojimas aramaiškų išsiriškimų, vartotų Kristaus laikuose? Jug ji neturėjo jokios progos kur nors girdėti aramaiškai kalbant. Taip pat negalimas dalykas, kad

tos kalbos žodžiai būtų įsisunkę į jos mintį, jai esant be nuovokos. Taigi tas žinojimas negali būti priskaitytas prigimtoms priežastims.

Didžiajame Ketvirtadienyje, 1927 m. Teresė turėjo regėjimą "Paskutinės Vakarienės" ir įstatymo Švenčiausio Sakramento. Nauja Vakarienės žymė, kurią matė Teresė, buvo ta, kad valgiusieji Velykinį Avinėlį suvalgė lėkštes. Teresė didžiai nustebė tai regėdama. Tas jos regėjimas apreiškė senovės paprotį. Valgomos lėkštės buvo apvalūs indai, iškepti iš tešlos. Ant tų lėkščių buvo dedami įvairiausi maisto dalykai. Prie jų pridėdavo saldžių vaisinių skysčių, kurie teikdavo malonų skonį duoninėms lėkštėms.

Po regėjimo Didžiajame Penktadienyje, 1927 m., Teresė miegojo nepertraukiamu miegu iki Velykų dienos rytui. Ji regėjo Kristaus laidojimą su visomis smulkmenomis. Ryto 5 val. ji regėjo Išganytojo Garbingąjį Prisikėlimą. Garbingumo Šviesa apipylė jos sielą neapsakoma laime ir ji išbudo džiaugtis Kristaus Pergale.

Sekminių paslaptis su visomis jos smulkmenomis labai gyvai praėjo prieš jos akis. Kalno Siono scena, kurioje dalyvavo apaštalai, mokiniai ir Švenč. Dievo Motina ir leido laiką melsdamiesi, stovėjo aiškiausiai prieš jos akis. Ji girdėjo garsus iš dangaus kaip kokio smarkaus vėjo. Ji matė pasidalinčius liežuvius, kaip ir ugnies, ant kiekvieno ten esančio. Ji pamatė Petrą su apaštalais, pakylantį kalbėti žydams apie Jėzų, kurį jie nužudė. Teresė suprato Apaštalo pamokslą, nors jis kalbėjo aramaiškai. Tai gi kalbų stebuklas, kuris per pirmąsias Sekmines nustebino žydų minia, išsipildė ant Teresės Niumanitės.

Teresė buvo savo regėjime prie Jė-

zaus Atsimainymo. Šio regėjimo didžiausias ypatingumas tai pasakojimas apie visų Atsimainyme buvusių asmenų drabužius, apie šviesųjį debesį ir žėrinčią šviesą, kuri apsiutė Jėzų, kada Jis buvo pakilęs nuo žemės.

Konnerreuth'o bažnyčios globėjas yra šv. Laurynas. Teresė regėjo to šventojo pasmerkimą ir jo nukankinimą rugpiūčio 10 d., nes šventimas jo iškilmės buvo atidėtas ant ateinančio sekmadienio. Ji matė įkaihtas geležies skardas ir girdėjo kalbamus žodžius. Kada klebonas skaitė iš brevijoriaus maldas šv. Lauryno dienai skirtas, Teresė tuojaus atskyrė tuos žodžius, kokius ji girdėjo. Čia ypatingas tas dalykas, kad ji nežinojo to šventojo, kokį ji regėjo. Tat ir nesuprantama, kaip ji būtų galėjusi pati savo valios jėga ar kaip kitaip sukelti savyje tuos paveikslus.

Teresė kada-ne-kada turi nepaprastą jėgą žinoti nekurių savo lankytojų dvasios būklę. Tokiuose atsitikimuose ji girdi balsą tik jai vienai girdimą. Vieną kartą ji išmėtinėjo vienam vyrui už keletą jo padarytų nusikaltimų ir pasakė, kad jo namai buvo Rusijoje. Taip tikras buvo jos tas pasakymas, kad vienas šalia stovįs galėjo suprasti, kas tas kaltininkas.

Savo akimis matę tvirtina, kad Teresė tuojaus atskiria tikrąsias Šventojo Kryžiaus relikvijas nuo tų, kurios buvo tik palytėtos prie tikrojo Kryžiaus. Ji pažysta panašiai ir šventųjų relikvijas. Bet reikia pažymėti, kad ji tą jėgą turi, kuomet ji yra pusiau regėjimo stovyje.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

RYGA (Latvija). Nors Rusijos komunistų valdžia viešai paskelbė, kad ji stabdo savo karą religijai, vienok taip nėra. Žinoma yra gerai komunistų šlykšti veidmainybė. Viešai jie skelbia vienaip, o privačiai daro kitaip.

Bedievių organizacija, kurios prezidentu yra valdžios atstovas prof. Jaroslavski, nusistatė savo bedievinimo darbą varyti pirmyn.

Nėra jokios abejonės, kad valdžia tai organizacijai padeda. Bedievių organizacija dabar nusprendė kovoti Velykas. Jie nutarė nuo balandžio 15 d. ir gegužės 15 turėti visokiausius prieštikibynius veikimus. Dovanas paskyrė tiems, kurie suras ką ypatingesnio prieš tikėjimą.

Taip šelsta bolševikai Rusijoje, o mūsų šaliai čia Amerikoje griežia dantimis, kad neturi laisvės taip daryti su tikinčiaisiais žmonėmis kaip Sovietų pragare.

NEW YORKAS. Amerikos Komitetas už tikybos ir mažumų teises, į kurį įeina žymių dvasiškių, profesorių, laikraštinių, diplomatų, advokatų ir visuomenininkų išnešė smarkų protestą prieš Maskvos komunistų valdžią dėl persekiojimo tikinčiųjų. Tarp ko kito jis pareiškė, kad Sovietų Valdžia negali turėti nei kibirkštėlės vilties, kad ją pripažintų Jungt. Amerikos Valstybių valdžia, kol eis persekiojimai.

PARYŽIUS. Čia gauta žinia, kad Tėvas Barriere ir p. O'Kelly atimti atgal iš kiniečių plėšikų nagų. Tai atliko frančūzų kareivių būrys, kuris stovi sargyboje sienos.

VATIKANO MIESTAS. Diplomatu būrys prie Šventojo Sosto auga. Dabar prie Vatikano yra dvylika ambasadorių ir dvidešimt vienas atstovas—ministeris. Ambasadorius ten užlaiko Argentina,

Belgija, Bolivija, Brazilija, Čili, Kolumbija, Francija, Vokietija, Italija, Peru, Lenkija ir Ispanija. Ministerius pasiuntinius turi Austrija, Bavarija, Kosta Rika, Čekoslovakija, Anglija, Haiti, Honduras, Ungarija, Latvija, Liberija, Lietuva, Monako, Nikaragua, Panama, Portugalija, Prūsija, Rumunija, Salvadoris, San Marino, Venezuela ir Jugoslavija.

BERNAS. Šveicarija. Šveicarijoje labai praplito dirbimas naminės degtinės. Jos vartojimas pradėjo rodyti pasibaisėtinus vaisius. Dabar Federalė Taryba išleido įstatymą, kuriuo siauriamos teisės dirbdinti degtinę ir pakeliami mokesčiai ant pardavinėjamos. Visi Šveicarijos piliečiai Kančios Sekmadienyje balsuos už ar prieš tą įstatymą. Balsai išspręs ar tas įstatymas veiks, ar jis bus atmestas.

Katalikų spauda remia įstatymą ir kviečia katalikus už jį balsuoti.

DURBAN. Piet Afrika. Čia komunistai varo savo pr. gandą tarp juodųjų vietos gyventojų. Kaip visur, taip ir ten komunistai ne tiek rūpinasi ekonominiu pagerinimu, kiek nustatymu prieš tikėjimą.

Paskučiausioji jų agitacija, kuri sujudino tegimius buvo panaši: "Jėzus Kristus buvęs europietis ir jis mirė už europiečius ir neturėjęs jokių reikalų su afrikiečiais. Kodėl Jis neatėjęs į Pietų Afriką, jei Jis norėjęs juos išgelbėti."

Tie žodžiai labai daug paveikė įtamsius sukurstytus juodukus.

Kad užkirtus kiek-ne-kiek kelią komunistų prieštikybinei propagandai įsteigta juodųjų darbininkų katalikiškoji unija. Jai gerai sekasi.

MUSŲ DARBAI

Eikime pagalbom skausmų kupinoms širdims. Maldos ir kiti šventi darbai gali čia pagalbėti. Viena motina mums rašo taip:

“Prisiunčiu mažą aukele. Tai dovana manò nekurių vaikelių. Aš jų turiu aštuonis. Visi gyvi ir sveiki kūnu. Bet trijų jau kaip ir netekau: jie mirė Bažnyčiai. Penki laikosi dar katalikai. Skauda man širdį dėl tų trijų žuvusių.

Negaliu suprasti, delko Dievas mane tokiomis didelėmis malonėmis apdovanojo. Tiek daug aš galiu iškęsti ir sielos skausmų pakelti.

Mano noras yra pildyti Dievo valią. Manau, kad Dievas mane veda per mėginimus, ar iškentėsiu viską, Jam nerugodama.

Mano lūpose ir širdyje dažnai šv. Bernardo malda: “Negirdėtas nuo amžių daiktas... kad kas būtų atmestas, Marijos užtarymo šaukdamas...” Viltis manęs neapleidžia.

Nežinau tų vaikelių suklydimo priežasčių. Rodos jiems nei a. a. tėvelis, nei aš nedavėme papiktinimų. Nei girtuoklysių, nei paleistuvysčių pas mus nebuvo. Tėvelis net tabokos nerūkė. Meldėmės, bažnyčią lankėme, ją šelpėme. Kūdikius mažučius nešiau į bažnyčią ir aukojau Šv. Panai Marijai ir Jos globai pavedžiau. Aš netroškau jiems žemiškų turčių, o tik sielos išganymo. Kiekvieną dieną aš juos Marijai aukojau ir už juos meldžiausi ir nenustoju melstis.

Dabar užprašau atnašauti už suklydusius šv. Mišių auką. Aš padauginu savo maldas ir gėrus darbus už juos.

Juo piktoji dvasia baisiau šelsta prieš mane ir mano šeimyną, tuo daugiau ima mane noras kentėti, melstis ir gerai daryti.

Tai iš tikrųjų didelė Dievo malonė.

Trokštu, kad ji manęs niekuomet neapleistų.

Kolegijos Remėjai:

R. Byliukė Bayonne, N. J.	3.00
M. J. Judeikis Harvey, Ill.	1.25
J. Naujokas Chicago, Ill.	3.00
Petr. Ambroza Clairton, Pa.	5.00
Juoz. Andruškevičius Springfield, Ill.	3.00
Pranc. Ropienė Shenandoah, Pa.	3.00
Vikt. Kazlauskienė Shenandoah, Pa.	3.00
Veron. Briedienė Phila., Pa.	3.00
Mar. Valančienė W. Frankfort, Ill.	3.00
Barb. Šandarienė Phila., Pa.	3.00
Kun. F. Juškaitis Cambridge, Mass.	3.00
Ona Rutkauskienė Shenandoah, Pa.	3.00
Mot. Bartinskas Youngstown, Ohio	3.00
V. Sudaitė Chicago, Ill.	6.00
Ant. Saporauskienė Detroit, Mich.	3.00
T. Misiūnaitė Phila., Pa.	3.00
Ag. Krasinskienė S. Boston, Mass.	3.00
Kar. Tamošauskienė Baltimore, Md.	3.00
Silv. ir Sof. Zdaniai Oakville, Conn.	10.00
Ona Daukšienė Pittsburgh, Pa. ...	3.00
P. Zamulevičienė Pittsburgh, Pa.	2.00
Kazimieras Rudis Orange, Mass.	3.00
Salom. Andriulienė Athol, Mass.	3.00
Ona Bulevičienė Homestead, Pa.	3.00
Jurgis Kemėšis Brockton, Mass.	3.00
Kotr. Jonelienė Chicago, Ill.	3.00
Amelia Mikšienė W. Lynn, Mass.	3.00
Juozef. Kašetienė Brockton, Mass.	3.00
A. Borkiūtė S. Boston, Mass. ...	3.00
A. Danisevičius Mahanoy City, Pa.	3.00
K. Dirsienė So. Boston, Mass. ...	3.00
Jonas Juška Cleveland, Ohio	3.00
Monika Pielikienė Cleveland, Ohio	3.00
Petronėlė Litvienė Chicago, Ill. ...	5.00
Ona Šlamienė Phila., Pa.,	3.00
M. Kreinienė Cicero, Ill.	3.00
Albert. Jokūbaskaitė Chicago, Ill.	5.00
Ieva Sedlevičienė Hudson, Mass.	3.00
Ben. Misevičienė Scottville, Mich.	3.00
A. Trilikauskienė Chicago, Ill. ...	1.00

A. Pikeliene Chicago, Ill.	3.00	J. ir Mar. Pauliukoniai Lawrence, Mass.	5.00
T. Genevičienė Chicago, Ill.	3.00	Juozas Dikselis Chicago, Ill.	5.00
O. Aleknavičienė Chicago, Ill. ..	3.00	Kaz. Jokūbaitis Detroit, Mich. ...	3.00
A. Nausėdienė Kewanee, Ill.	3.00	J. Degutis Detroit, Mich.	3.00
Jurg. Gradinskas Cleveland, Ohio	5.00	J. Knasas, Quincy, Mass.	5.00
Agniška Amšiejus Montello, Mass.	3.00	P. Šniolienė Brooklyn, N. Y.	5.00
Ona Damulienė Montello, Mass. ...	3.00	Jon. Šerkšnas Pittsburgh, Pa. ...	5.00
Pr. Radavičius W. Pullman, Ill. ...	3.00	R. Kunikauskienė Homestead, Pa. ...	3.00
Liudv. Nauronis Kearney, N. J. ...	3.00	Jon. Grebliūnas Homestead, Pa. ...	3.00
Teresė Balčiūniūtė Newark, N. J. ...	5.00	(Bus daugiau).	
Adomas Pulsevičius St. Clair, Pa. ...	3.00	Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas	Remėjų Centras.
D. Samalionienė P. Washington, Wis.	5.00		
Dom. Burbienė Waukegan, Ill. ...	3.00		

AMERIKOS LIET. ŽINIOS

HARTFORD, CONN. Šv. Trejybės parapija sujodus. Smarkiai ruošiasi į mūšį. Jis įvyks birželio 29 d. Charter Oak Park, Hartford, Conn. Gerb. klebonas ir parapijonai nori tą dieną suruošti nepaprastą parapijos išvažiavimą, kuriuo galėtų pasidžiaugti visi Hartfordo lietuviai. Sudaryta stipri komisija kun. J. Ambotas, kun. J. Bakšys, J. Mančiūnas, S. Gaučis, A. Mašiotas ir A. J. Kaunietis. Ruoškimės pirmo laiko. T. R.

WILKES BARRE, PA. Balandžio 13 d., Verbų sekmadienyje šv. Trejybės bažnyčioje statoma gavėniai pritaikinta religinė kantata: "Septyni Kristaus Žodžiai nuo Kryžiaus." Parapijos choras, vadovaujant J. Stulgaičiui, patieks atsilankusiems ši nepaprastą veikalą. Kas jį kartą išgirdo, nori dažniau girdėti ir savo malda prisidėti prie kenčiančio Kristaus. Visi pasinaudokite gera proga. KM.

YOUNGSTOWN, OHIO. Šv. Pranciškaus bažnyčioje nuo kovo 27 d. iki 30 d. buvo 40 valandų Atlaidai. Gerb. klebonas kun. M. Kuliavas dailiai darbuojasi šioje vietoje. Išpuošta bažnyčia, gražios pamaldos, žmonių pamaldumas ir atsidaivimas savo par. reikalams rodo, jog kolonija pradeda atgyti, krutėti, veikti. Dieve padėk Jums darbuotis. Svečias.

LIETUVOS ŽINIOS

Lietuvos kiaušiniams nauja rinka. Pastaruoju laiku Šveicarijos pirkliai labai susirūpinę turėti prekybinius ryšius su Lietuvos kiaušinių pirkliais, kad šie vasarą, kuomet į Šveicariją suvažiuoja daug keliautojų, pristatytų jiems daug kiaušinių. Todėl manoma, kad šią vasarą kiaušinių eksportas padidėsias ir jų kaina pakilsianti.

Gyvulių eksportas sumažėjo. Paskutiniu laiku gyvulių eksportas sumažėjo, nes Vokietija mūsų eksportuojamiems gyvuliams muitą pakėlė 10 litų centneriui. Taigi, dabar vokiečiai ima muito 42 ir pusę lito gyvo svorio centneriui.

Pavyzdingas bankas. Naumiestis, (Šakių apskr.) Kovo 2 d. įvyko gausus visuotinis metinis Naumiesčio ūkininkų smulkiausio kredito draugijos susirinkimas. Ši draugija sėkmingai gyvuoja ir darbuojasi jau šešerius metus. Tai viena stipriausiai ir geriausiai vedamų draugijų Lietuvoje. 1930 m. sausio 1 dienai narių turėjo 418 indėlių—219,809 lit. 58 centus, savo kapitalo —47,380 lit. 97c.; per 1929 m. paskolų išduota 329,560 litų, apyvarta siekė 1,208,882 lit. 73 c.; gryno pelno — 4,882 lit. 85 cent. Už paskolas ima ne daugiau 12 nuoš.

Iš "Šaltinio."

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Noriu stoti vienuolynan. Jau penkiolika metų, kaip siekiu tą tikslą. Aš nežinau, kur kokių vienuolynų yra: koks kiekvienų užsiėmimas, apsirengimas ir įstojimo sąlygos? Norėčiau pasirinkti tinkamiausią.

Ar būt galima, gyvenant vienuolyne, dar eiti aukštesnį mokslą ir lankyti katalikiškas organizacijas?

Ar būčiau į kiekvieną priimta, jei turiu: amžiaus 27 metus, liudymą už 5 klasių, tėvelių prižadėtus 4000 litų ir asmens liudymą, kuogeriausį, gaunu iš kiekvieno pažystamo kunigo? Kokie adresai, kad gavus instrukcijų?

“L.” Vairininkė. Lietuva.

ATSAKYMAS. Lietuvoje yra “Šv. Kazimiero Seserų” Vienuolynas, kurio centras yra Pažaislyje. Tos vienuolės veida pradžios ir aukštesnes mokyklas. Gabiosios gauna eiti ir aukštesnį mokslą. Tai priklauso nuo vienuolyno vyresnybės sutvarkymo ir reikalų. Jų apsirengimas yra vienuoliškas. Jei tektų būti Kaune, gali jas matyti “Saulės” namuose.

Kol kas jos nelanko katalikiškųjų organizacijų. Mums Amerikoje gyvenantiems neteko girdėti, kad jos lankytų. Išimčių vienuolynuose paprastai nedaroma, tai ir tamistai netektų organizacijose dirbti. Galėtum būti į tą vienuolyną priimta.

2). Marijampolėje yra “Vargdienių Seselės.” Jos vienuolės. Jos užsiima spauda, vargdienių ir našlaičių globojimu ir kitais dalykais.

Pradžioje jos dėvėjo vienuolišką “abitą.” Gal ir dabar dėvi jį nekuriuose atsitikimuose, bet teko pastebėti, kad jos vaikščioja ir civiliais rūbais apsitaisiusios.

Čia taip pat galėtum būti priimta.

3). Tamistai rūpi dirbti katalikiškose organizacijose, vadinasi, esi palinkus į vi-

suomeninį darbą, tai ar nevertėtų tau susipažinti su “Moterų Kultūros Draugija.” Jų centras, rodos, yra Kaune. Tikrąjį adresą gali sužinoti iš kunigų arba iš katalikiškųjų laikraščių redaktorių.

“Moterų Kultūros Draugija” Lietuvoje dirba labai daug gražių ir kilnių darbų. Ji, tiesa, labai mažai save garsina. Apie ją laikraščiai nedaug rašo. Ji nešaukia ir neieško pagalbos. Bet jos darbai už ją kalba ir jos didį prakilnumą rodo.

Tos kilnios draugijos narių gyvenimas labai panašus į vienuolių.

Čia Tamistos gabumai, geri pasiryžimai ir tėvelių žadėta dalis būtų labai tinkamai sunaudoti ir duotų puikių vaisių.

Priimti į tą draugiją priimtų. Sąlygos nebus sunkios: reikalauja darbštumo, pasišventimo ir plačios, karštos, meilės, ku-

KLAUSIMAS. Aš “Laivo” Skaitytoja klausiau apie savo išpažintį iš viso gyvenimo. Gavau atsakymą. Man dar lieka abejonių. Kartą mano dvasios tėvas manęs klausė, ar aš turėjau viso gyvenimo išpažintį. Atsakiau, kad turėjau du kartu, tik ne už visas nuodėmes gailėjaisi. Man liepė išpažinti vėl didžiausias nuodėmes. Aš taip padariau. Ar nebus pavojaus, jei vėl iš viso gyvenimo išpažintį darysiu?

ATSAKYMAS. Jei tau nuodėmklausys liepė išpažinti visas didžiausias nuodėmes ir tu taip padarei, tai viskas yra gerai ir nėra būtino reikalo daryti viso gyvenimo išpažintį.

Kada keno nors sąžinės dalykai susipainiojo, tai geriausias kelias jiems sutvarkyti yra nuodėmklausys. Per laikraštį ne visuomet tai pasiseks, nes ne viską išrašysi (taip kaip sąžinėje yra ir atsakotojui nėra priemonės neaiškiose vietose

interesuoto asmens paklausti.

KLAUSIMAS. Skaitydama laikraščio "Laivo" nekuriuos straipsnius, randu prie nekurių sakinių daug cifrų arba numerių. Pavyzdin parašyta (Jon. 19, 26-27). Taip pat dažnai minimas Šv. Raštas. Kas jis yra ir ką reiškia tie numeriai?

Va—nė.

ATSAKYMAS. Mes turime tikėjimą. Tikėjimas yra dieviškoji dovana, kurią gavę, mes pripažįstame tikra tiesa visa, ką Dievas žmonėms *apreiškė* ir ką Jo Bažnyčia paduoda mums tikėti.

Dievas *apreiškė* labai daug dalykų apie Save, apie žmogų, jo sielą, jos amžiną likimą ir apie kitus dalykus. Tuos *apreiškimus* savo Dievas mums davė per parinktus žmones — senoveje per patriarkus, pranašus, o vėliausia per savo Vienatinį Sūnų, kuris tapo žmogum ir vadinosi Jėzus Kristus.

Visą Dievo *apreikštąjį* mokslą žmonės, Šv. Dvasiai padedant, surašė teisingai ir neklaidingai į knygas. Visos tos knygos, kartu sudėtos, vadinasi *Šventasis Raštas*.

Viskas, ką Dievas *apreiškė* iki Jėzaus Kristaus atėjimo į šį pasaulį, yra surašyta į daug knygų. Jos vadinasi *Šventasis Raštas Senojo Įstatymo*.

Viską, ką Jėzus mokino, ką darė ir kas su Juo atsitiko, surašyta keturių Jo mokininių — Mato, Luko, Morkaus ir Jono. Jų tie raštai vadinami evangelijomis, o jie evangelistai.

Bė to apaštalai patys parašė laiškų tikintiesiems, o Lukas aprašė apaštalų darbus.

Šie visi raštai sudaro Naujojo Įstatymo Šventąjį Raštą.

Taigi Šventasis Raštas yra knyga, kurioje telpa Dievo apreikštasis mokslas, Šv. Dvasiai vadovaujant, surašytas Dievo pašauktų žmonių.

Visas Šventasis Raštas yra išdalin-

tas į atskiras knygas. Kiekviena knyga turi savo vardą. Toliaus knyga padalinta į skyrius. Kiekvienas skyrius pažymėtas cifra arba numeriu.

Kiekvienas skyrius yra išdalintas į mažučius skyriukus arba eilutes ir tai pažymėta cifromis arba numeriais.

Kada dabartinis rašytojas paduoda "Laive", ar knygoje ne savo, bet Šventojo Rašto žodžius, tai jis paprastai prieš juos ir po jų deda ženklelius ".....", o prie galo tų, imtų iš Šv. Rašto žodžių, deda Šv. Rašto knygos arba asmens vardą.

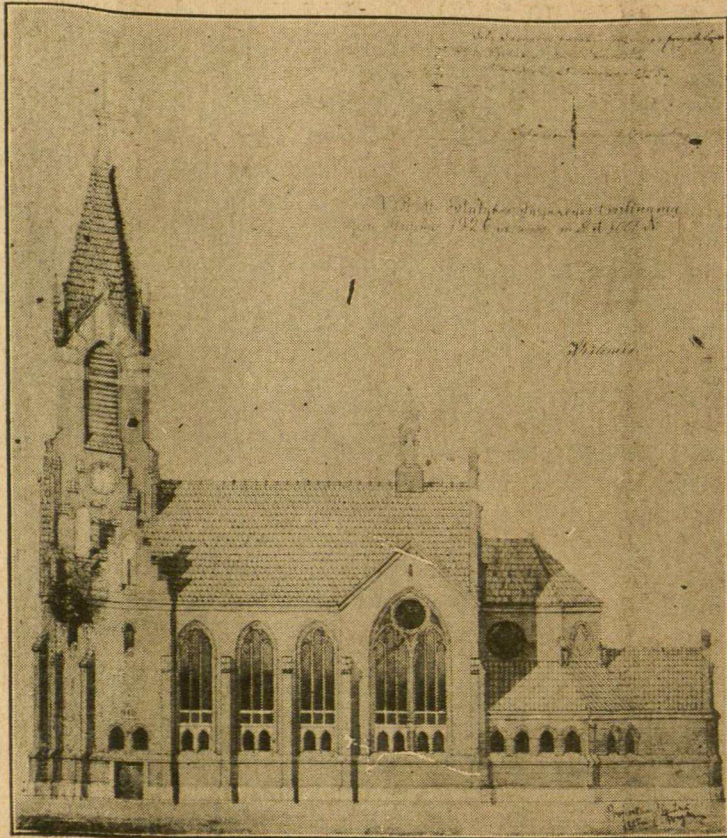
Tu, pavyzdin, "Laive" radai kabutėse vardą (Jon. 19, 26-27). Prieš tąjį (Jon. 19, 26-27) ėjo žodžiai su svetimženkliais, tai yra ".....". Vadinasi, rašytojas tau rodo, kad jis tuos žodžius paėmė iš Šv. Jono evangelisto parašytos evangelijos; numeris 19 reiškia devynioliktąjį tos evangelijos skyrių, o num. 26-27 rodo, kad tame devynioliktame skyriuje tie žodžiai yra ten, kur stovi numeriai 26 ir 27.

Jei rastum kur nors prie galo kokio sakinio šiaip: (Mat. 10, 3-6). Vadinasi, rašytojas tau kaip ir sako "Atsiversk šv. Mato arba Mateušo evangeliją, susirask dešimtąjį skyrių ir jame skaitik žodžius nuo tos eilutės, prie kurios stovi num. 3 ir baigk žodžiais, po kurių jau stovi num. septyni.

Jei rastum tokius ženklus (Izai. 11, 4-7), tai tuomet reiktų pasiimti Senojo Įstatymo Šv. Rašto knygą, ten susirasti, kuri dalis pažymėta žodžiu "Izai" arba Izaias pranašas, atsiversti jo dešimtąjį skyrių, jo ketvirtą skyriuką ir skaityti septintuoju baigiant.

Manau, kad šių paaiškinimų užteks. "Draugo" knygynas turi Naujojo Įstatymo Šventąjį Raštą. Galima nusipirkti tą knygą ir bandyti susirasti, kaip "Laive" paaiškinta.

NAUJOJI SASNAVOS BAŽNYČIA.

Naujoji mūro bažnyčia Sasnavoje, Marijampolės apskr., jau baigiama statyti. Reikia tik baigti bokštas. Intensyvus darbas ėjo du metu. Tik gerb. klebono, kun. St. Česnos dėka sasnaviečiai susilaukė dailios bažnytėlės. Dar įrengimų viduryje kaip nėra. Klebonas tikisi, jog sasnaviečiai, Amerikoje gyvenantieji, panorės savo vardu šį-tą įtaisyti. Ką įtaisyti, klauskite Kun. St. Česnos, Sasnavos Klebono.

“Osanna, Dovidu Simni! Pagirtas teesie, kums atēina Višpaties vardan!” (Mat. 21, 9).